

๕๖ รัก ภา คี ล ะ วั น

สิกขาบททั้ง ๕ เหล่านี้ ถ้าหากสมาทานและรักษาไว้
ดีแล้ว ศีลจะเป็นเหตุให้ไปสู่สุคติโลกสวรรค์ จะทำให้เราเป็น
ผู้ถึงพร้อมด้วยโภคทรัพย์สมบัติ และเพราะศีลนั่นเองจะทำให้
เราเข้าถึงพระนิพพานได้ ฉะนั้น ท่านสาธุชนพึงชำระศีลของ
ตัวเอง ให้หมดจดเถิด

มนุษย์ทุกคนเกิดมาต่างก็ปรารถนาความสุขด้วยกันทั้งสิ้น แต่เมื่อยังไม่รู้วิธีเข้าถึงความสุข ไม่รู้ว่าความสุขที่แท้จริงอยู่ที่ไหน แม้เขาจะเดินทางไกลไปรอบโลก หรือออกไปนอกโลก ก็หาไม่เจอ แต่สำหรับผู้รู้ทั้งหลายพบว่าความสุขที่แท้จริงนั้น อยู่ในกายยาวาหนาศีบ กว้างคอกนี้เอง และสามารถเข้าถึงได้ด้วยการทำให้หยุดนิ่งอยู่ภายใน การเจริญสมาธิภาวนาเป็นวิธีการเดียวเท่านั้นที่จะนำไปสู่ความสุขที่แท้จริง และยังเป็นวิถีทางที่จะนำไปสู่ความบริสุทธิ์หลุดพ้นอีกด้วย เพราะฉะนั้นจึงขอเรียนเชิญทุกท่านหาโอกาสนั่งหลับตาเจริญสมาธิภาวนากันเป็นประจำ การหยุดใจเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง จำเป็นต้องมีวิธีการที่ถูกต้อง วิธีการก็คือต้องทำให้นิ่งๆ อยู่ภายใน นิ่งอย่างเดียว หรือถ้าใจเราซัดส่ายไปมา ยังไม่นิ่ง ก็ให้กำหนดบริกรรมนิมิตขึ้นมาในใจ

เราอาจจะนึกถึงดวงตะวันแก้วเป็นบริกรรมนิมิตก็ได้ นึกอย่างสบายๆ มีความสุข ให้ใจหยุดนิ่งที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๓ เมื่อหยุดถูกส่วน เราจะเห็นดวงธรรมใสบริสุทธิ์ เป็นดวงธรรมเบื้องต้น ที่เรียกว่า ดวงปฐมมรรค หรือดวงธรรมานุปัสสนาสติปัฏฐาน หยุดนิ่งต่อไปก็จะเห็นดวงศีลที่ชัด ใส สว่างยิ่งขึ้นอยู่ภายใน ยิ่งเราหยุดนิ่งได้สนิทมาก ดวงศีลในกลางตัวก็จะชัดมาก เป็น “ศีลเห็น” คือเห็นเป็นดวง ใสมิ่งกว่าเพชร สว่างยิ่งกว่าดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวัน ใสบริสุทธิ์ ยิ่งใสบริสุทธิ์มากขึ้นเท่าไร

อานิสงส์รักษาศิลป์ ครึ่งวัน

๔๕๒

ความสุขก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้น

พอเราหยุดใจเบาๆ สบายๆ ในกลางดวงศีล แนบแน่น จนกระทั่งเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดวงศีลที่เราเข้าถึงนั้น ก็จะเป็นอริศีล เป็นศีลที่ยิ่งกว่าศีลอื่นใด เพราะเป็นศีลที่นำไปสู่ความบริสุทธิ์หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ เราจะเหมือนแช่อิ่มอยู่ในกลางดวงศีล เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับดวงศีลนั้น หยุดนิ่งในกลางดวงศีลต่อไป ก็จะเข้าถึงดวงสมาธิ ดวงปัญญา ดวงวิมุตติ ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ไปตามลำดับ จนเข้าถึงกายในกายเป็นลำดับ จากกายมนุษย์ละเอียด กายทิพย์ กายรูปพรหม กาย-อรูปรพพรหม และในที่สุดก็จะเข้าถึงกายธรรมหรือพระธรรมกาย มีลักษณะเป็นพระพุทธรูปแก้วใสบริสุทธิ์อยู่ภายใน

นี่เป็นเครื่องยืนยันว่า ศีลของเราบริสุทธิ์บริบูรณ์แล้ว เราจะรู้สึกอบอุ่นใจ ปิติและเป็นสุข ปลอดภัยเหมือนมีเกราะแก้วคุ้มกันภัยอันตรายให้แก่เราได้เป็นอย่างดี อานิสงส์แห่งการรักษาศีลนั้นมีมากมายทีเดียว แต่โดยย่อที่เรามักจะได้ยินเสมอๆ ตอนพระให้ศีลเสร็จแล้วท่านจะกล่าวสรุปให้ฟังว่า

อิมานิ ปญจ ลิกขาปทานิ สีเลน สุขติ ยนฺติ สีเลน โภคสมฺปทา สีเลน นิพฺพุติ ยนฺติ ตสฺมา สีลํ วิโสธเย

แปลได้ความหมายว่า

อานิสงส์รักาศิลคั้งวัน

๔๕๓

สิกขาบททั้ง ๕ เหล่านี้ ถ้าหากสมาทานและรักษาไว้ดีแล้ว
ศีลจะเป็นเหตุให้ไปสู่สุคติโลกสวรรค์ จะทำให้เราเป็นผู้ถึงพร้อม
ด้วยโภคทรัพย์สมบัติ และเพราะศีลนั่นเองจะทำให้เราเข้าถึง
พระนิพพานได้ ฉะนั้น ท่านสาธุชนพึงชำระศีลของตนเอง ให้
หมดจดเถิด

ดังนั้น ศีล ๕ จึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับ
นักสร้างบารมี ผู้ปรารถนาความสุขทั้งโลกนี้ โลกหน้า และโลก
อย่างยิ่งคือพระนิพพาน

ศีลที่ตั้งใจรักษาไว้ดีแล้ว ท่านบอกว่า สีเลน สุคติ ยนฺติ
ศีลจะทำให้ไปดี คือจะไปอยู่แห่งหนตำบลใด ตนเองจะรู้สึกเป็นสุข
รู้สึกปิติใจที่ตนอยู่ในศีลในธรรม ไม่เบียดเบียนใคร ไม่นำความ
เดือดเนื้อร้อนใจไปให้ใคร มีแต่ นำความเป็นสิริมงคลไปสู่บุคคล
และสถานที่นั้นๆ แม้เมื่อละโลกไปแล้ว ก็ย่อมไปสู่สุคติโลกสวรรค์
เพราะอำนาจแห่งใจที่มีความปิติเบิกบานผ่องใสเป็นปกติ พระ-
สัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรับรองไว้ว่า เมื่อจิตผ่องใส ย่อมมีสุคติ
เป็นที่หวังหรือเป็นที่ไป

อีกประการหนึ่ง ท่านบอกว่า สีเลน โภคสมฺปทา ศีล
จะทำให้เราถึงพร้อมด้วยโภคทรัพย์ต่างๆ เมื่อตั้งใจรักษาศีลดีแล้ว
จะเป็นเหตุให้ความมั่งคั่งประพาศของเราเรียบร้อย และส่งผลให้เป็น

๔๕๔

ที่รักของบุคคลทั้งหลาย สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นเหตุนำมาซึ่ง
โรคภัยทั้งหลาย เป็นที่มานอนแห่งโรคภัยทั้งปวง ทรัพย์
ที่มาแล้วก็จะนอนอยู่กับเรา ไม่ใช่มาแล้วไป

ประการสุดท้าย ท่านบอกว่า ศิลปะจะทำให้เราได้เข้าถึง
ความสงบร่มเย็น คือเป็นเหตุให้เข้าถึงพระนิพพานได้ เพราะถ้า
หาการรักษาได้บริสุทธิ์บริบูรณ์จริงๆ แล้ว ศิลปะเป็นบาทเบื้องต้น
ที่จะทำให้สมาธิก้าวหน้าและมั่นคง ตามหลักของไตรสิกขา คือ
ศีล สมาธิ และปัญญา นั่นคือเมื่อสำรวมระมัดระวังรักษาศีล
หมั่นประกอบใจให้ใสสะอาดบริสุทธิ์อยู่ภายใน จนใจหยุดใจนิ่ง
แล้วจะน้อมเข้าสู่ภายในเป็นลำดับ ตั้งแต่ดวงปฐมมรรค ดวงศีล
ดวงสมาธิ ดวงปัญญา ดวงวิมุตติ ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ จน
เข้าถึงกายภายในเป็นลำดับไป กระทั่งเข้าถึงธรรมกายอรหัต
เป็นพระอรหันต์ เมื่อนั้นจิตย่อมหลุดพ้นจากวัฏสงสาร เข้าสู่
กระแสพระนิพพานได้ในที่สุด

*ในสมัยพุทธกาล มีฤๅษี ๕๐๐ คน บำเพ็ญภาวนาอยู่
ในป่าหิมพานต์เป็นเวลานาน ต่อมาได้ชวนกันออกจากป่า เพื่อ
เข้าไปในเมือง ขณะที่เดินทางออกมาได้ครึ่งทาง ได้มานั่งพักอยู่

อานิสงส์รักาศิลคั้งวัน

๔๕๕

ใต้ต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่ง หัวหน้าฤๅษีคิดในใจว่า ต้นไม้ใหญ่ต้นนี้ เห็นทีจะมีเทวดาผู้มีศักดิ์ใหญ่สิงสถิตอยู่อย่างแน่นอน พวกเราจะดีใจเป็นอย่างยิ่งทีเดียว ถ้าหากเทวดาหาน้ำเย็นๆ มาให้หมู่ฤๅษีได้ดื่มแก้กระหาย พอท่านฤๅษีคิดเสร็จ ความอัศจรรย์ก็บังเกิดขึ้น เทวดาได้บันดาลให้น้ำดื่ม ท่านฤๅษีคิดอยากได้อะไรก็ได้ตามความปรารถนา

หัวหน้าฤๅษีคิดว่า เราปรารถนาอะไร สิ่งนั้นก็สำเร็จแก่เราแล้ว เทวดาตนนี้เป็นผู้มีฤๅษีฐานภาพจริง ๆ หนอ ขณะนี้เราอยากเจอเทวดาตนนี้ ถ้าเทวดามีจริงก็ขอให้ปรากฏกายออกมาให้พวกเราได้เห็นด้วยเถอะ ทันใดนั้น เทวดาก็ปรากฏกายอยู่ข้างต้นไม้ใหญ่ทันที มีรัศมีกายที่สว่างไสวมาก เหล่าฤๅษีทั้งหลายถามเทวดานั้นว่า “ท่านเทวดา ท่านได้ทำบุญกุศลอะไรไว้ทำไมถึงมาเป็นรุกขเทวดา ที่มีรัศมีกายสว่างไสวท่ามกลางทะเลทรายอย่างนี้เล่า” เทวดาเกิดความละอายในกุศลกรรมที่ได้ทำเอาไว้ เพราะเป็นความดีที่เล็กน้อย จึงไม่กล้าบอก แต่เมื่อถูกซักถามหนักเข้า จึงเล่าให้ฟังว่า

ในสมัยพุทธกาล ท่านเกิดเป็นคนยากจน ต้องหาเช้ากินค่ำได้ไปขอรับจ้างทำงานในบ้านของท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐี ทำหน้าที่หาฟืน ท่านจะออกไปเก็บฟืนตั้งแต่เช้ามืด แล้วกลับมา

๔๕๖

อีกทีในเวลาบ่ายทุกวัน ต่อมาวันหนึ่ง เป็นวันอุโบสถศีล ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีได้ชักชวนให้ทุกคนในบ้าน สมาทานอุโบสถศีลกันหมด ทุกคนในบ้านก็ตั้งใจรักษาศีลเป็นอย่างดี เมื่อชายหนุ่มคนนี้กลับมาถึงบ้าน เห็นแต่สำหรับอาหารที่เขาจัดไว้เพื่อตนเองเท่านั้น เกิดความสงสัยขึ้นมา แม้ว่าจะหิวมากก็อดไม่ได้ที่จะถามแม่ครัวว่า “ทำไมวันนี้ไม่มีใครมารับประทานอาหารร่วมกันเล่า หรือว่าพวกท่านรับประทานเสร็จกันหมดแล้ว”

แม่ครัวจึงเล่าให้ชายหนุ่มฟังว่า เป็นธรรมเนียมของบ้านท่านเศรษฐีว่า เมื่อถึงวันอุโบสถศีล ทุกคนในบ้านจะรักษาศีลกันหมด เมื่อชายหนุ่มรู้ว่า ทุกคนสมาทานอุโบสถศีลกันหมด เกิดจิตเลื่อมใส อยากจะรักษาศีล ๘ บ้าง จึงถามว่า “แล้วเราจะรักษาศีลอุโบสถศีลได้ไหม เพราะเราไม่ได้สมาทานตั้งแต่เช้าตรู่” คนในบ้านจึงให้ไปถามท่านเศรษฐีว่า “เขามีศรัทธาอยากจะรักษาศีล ๘ บ้างจะได้ไหม” ท่านเศรษฐีก็บอกว่าได้ แต่วันนี้เธอคงจะรักษาได้แค่ครึ่งวัน

เมื่อรู้ว่ารักษาศีลครึ่งวันก็ได้ เขาจึงไม่ทานอาหาร ตั้งใจสมาทานศีล ๘ ให้บริสุทธิ์ที่สุด แต่เนื่องจากว่าตัวเองทำงานมาตลอดทั้งวัน ไม่ได้ทานอาหารเลย ตกกลางคืนลมในท้องเกิดความปั่นป่วน ด้วยความหิวจัด เป็นเพราะไม่เคยรักษาศีล ๘ มา

อานิสงส์รักาศิลคี่รงวัน

๔๕๓

ก่อน จึงเกิดความทุกข์ทรมาน แต่ก็พยายามข่มความเจ็บปวดเอาไว้ แม้ว่าท่านเศรษฐีจะให้ท่านยา ให้ดื่มน้ำหวาน หรือน้ำปานะที่พระลัมมาสัมพุทธเจ้าทรงอนุญาต เขาก็ไม่ยอมดื่ม มีความมุ่งมั่นที่จะรักษาศิลให้บริสุทธิ์บริบูรณ์ที่สุด

เขาได้กล่าวว่า “แม้ข้าพเจ้าจะเป็นคนเขี้ยวใจ แต่ก็ตั้งใจรักษาศิล ๘ ครั้งวันนีให้บริสุทธิ์ให้ได้ ขอศีลของข้าพเจ้าอย่าได้ต่างพร้อยแม้แต่ชนิดเดียวเลย”

เขามีความมุ่งมั่นเด็ดเดี่ยว ยังจิตให้เลื่อมใสในศิลที่ตนเองรักษาเอาไว้ดีแล้ว ตกตึกคืนนั้นเขาก็ได้สิ้นชีวิตลง ด้วยจิตที่ผ่องใสก่อนสิ้นชีวิตจึงได้ไปเกิดเป็นรุกขเทวดาที่ต้นไทรใหญ่แห่งนั้น เทวดาเมื่อเล่าเรื่องจบจึงกล่าวว่า “ชายหนุ่มคนนั้นก็คือข้าพเจ้านี้แหละ สมบัติทั้งหลายที่ได้มานี้ เป็นเพราะข้าพเจ้าอาศัยท่านมหาเศรษฐีผู้เป็นนาย และเป็นสาวกของพระพุทธเจ้า”

เหล่าฤาษีทั้ง ๕๐๐ คน พอฟังคำว่า พระพุทธเจ้าเท่านั้น ก็เกิดความปีติปราโมทย์ ขนลุกชูชันเหมือนกับได้ยินข่าวอันเป็นมหามงคล ต่างลุกขึ้นประคองอัญชลีต่อเทวดา เปล่งอุทานขึ้นมาพร้อมกันว่า “โอ พระลัมมาสัมพุทธเจ้าอุบัติขึ้นแล้ว ท่านเทวดา นับว่าเป็นบุญลาภอันประเสริฐของเรา ที่ท่านให้เราทราบว่า พระลัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จอุบัติขึ้นแล้วในโลก พวกเราเฝ้ารอ

๔๕๘

คอยบุคคลเช่นนี้มายาวนานประหนึ่งว่ารอคอยมาเป็นแสนปี พวกเราจะไปเฝ้าพระบรมศาสดาในบัดนี้” เมื่อกล่าวเสร็จ ก็อำลา เทวดาริบบ่มงหน้าไปวัดพระเชตวัน เพื่อเข้าเฝ้าพระพุทธองค์ทันที

พระบรมศาสดาทรงทราบว่ ฤาษีเหล่านี้แม้จะเป็น นักบวชนอกศาสนา แต่ก็เป็นบัณฑิต เป็นนักพรตผู้แสวงหาทาง หลุดพ้น เป็นผู้มีบุญที่ได้สั่งสมมาดีแล้ว ต่างเฝ้ารอคอยและ แสวงหาบุคคลผู้ชี้หนทางดับทุกข์ตลอดมา บัดนี้ถึงเวลาที่เราจะ ให้เหล่าฤาษีได้เต็มรสพระธรรม เมื่อเหล่าฤาษีเข้าเฝ้าแล้ว ได้ฟัง พระธรรมเทศนาจากพระพุทธองค์ ทั้งหมดก็สามารถเข้าใจหยุดหนึ่ง เข้าถึงกายธรรมอรหัต เป็นพระอรหันต์ในทันที

เราจะสังเกตเห็นว่า การรักษาศีลมีอานิสงส์มากมาย อย่างนี้ ศีลนี้แหละเป็นบันไดก้าวขึ้นสู่สวรรค์ จะทำให้ไม่ตกไป ในทุกติภูมิ แต่จะเวียนวนอยู่ในสุคติภูมิเท่านั้น เมื่อศีลบริสุทธิ์ ดีแล้ว จะเป็นเหตุให้สมาธิมั่นคง เมื่อสมาธิมั่นคง จะเป็นเหตุให้ ดวงปัญญาสว่างไสว ดังพุทธพจน์ว่า “นตฺถิ ปญฺญาสมา อาภา แสงสว่างใดเสมอด้วยปัญญาไม่มี” แสงสว่างภายในนี้จะทำให้ เราเข้าใจโลกและชีวิตถูกต้องตามความเป็นจริง เราจะได้ ดำเนินชีวิตบนเส้นทางที่ถูกต้อง และมุ่งตรงสู่หนทางพระนิพพาน กันทุกๆ คน